

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En seguiment a l'oposició al procediment d'ordre judicial inicial, en data 1-2-2018, la representació processal de la societat M., SL va formular demanda pel procediment de mínima quantia contra el Sr. J.D. M., interessant la seva condemna a alçada de la suma de 1.118,75.- € més les despeses de "correos" per lliurar la carta certificada per import de 2,95.- €, més els interessos a comptar del 30-12-2016, data de la reclamació del deute i les despeses judicials i de procurador, tant de l'ordre judicial com del procediment de mínima quantia.

II.- El dia 1-3-2018, el Sr. J. D. M., contestava la demanda articulada de contrari articulant excepció peremptòria de prescripció de l'acció i subsidiàriament s'oposava a les pretensions de la mercantil demandant sol·licitant es dictés Sentència estimant l'excepció articulada o subsidiàriament i en quant al fons desestimant la demanda tot i imposant a la contrapart el pagament de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat.

III.- Per escrit de 15-5-2018, la representació processal de la societat M., SL s'oposava a l'excepció de prescripció de l'acció plantejada pel demandant amb caire preliminar en el seu escrit de contesta a la demanda.

IV.- Practicades les proves declarades pertinents, en data 16-10-2018 requeia Sentència amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: Desestimar la demanda formulada en data 1 de febrer del 2018 per M., SL contra J. D. M., sense fer imposició de costes processals”.

V.- Contra aquesta resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de M., SL i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 30-1-2019, demana la seva revocació, acollint la totalitat de les pretensions que s'articulaven en l'escrit de demanda.

En data 25-2-2019, la representació processal del Sr. D. presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

VI.- Per Aute de 16-4-2019 es decidia no donar lloc a les pretensions probatòries sol·licitades per la representació processal de la societat M., SL mitjançant el seu escrit de conclusions presentat en aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment la representació processal de la societat M., SL reclamava al Sr. J. D. M. la suma de 1.118,75.- € que, segons indica en el seu escrit rector, corresponia al ròssec deutor que el compte d'aquest darrer presentava prop de la societat demandant per raó de diferents intervencions realitzades en el vehicle de la seva propietat. Incrementava aquest import amb altres 2,95.- € en concepte de despeses de correus, així com dels interessos legals produïts d'ençà el requeriment de pagament i la totalitat de les costes judicials (inclosos procuradors), tant pel procediment de mínima quantia com de l'ordre judicial previ.

En la contesta a la demanda, el Sr. D. introduïa amb caire principal una excepció de prescripció de l'acció sostenint que en el present supòsit havia transcorregut més de 3 anys d'ençà l'emissió de les factures per a introduir cap tipus de reclamació. Quant al fons, referia que el gener del 2012 havia adquirit uns pneumàtics prop de la societat demandant, i que pocs dies després una de les rodes es va rebentar ocasionant un accident. Sostenia que arran d'aquest accident va tenir coneixement que les rodes

subministrades eren antigues i que aquesta havia estat la causa de que una d'elles esclatés. En aquest context, el Sr. D. s'oposava a la reclamació introduïda de contrari.

La Sra. Batlle desestima l'excepció de prescripció introduïda pel demandat i alhora desestima la demanda arguint que la reclamació introduïda per l'agent portava sobre uns pneumàtics adquirits el 24-1-2012 el que no guardaria relació amb els serveis prestats el 2013, i que eren objecte de reclamació en el present plet. Afegia que aquesta incongruència només podia perjudicar a la societat demandant doncs era qui ostentava la càrrega de la prova dels fets constitutius en que es fonamentava referint que la documental produïda es revelava a totes llums insuficient a efectes d'acreditar l'existència del seu crèdit, especialment quan en aquesta no es detallaven els serveis prestats de manera que difícilment el demandat es podia defensar.

Contra tal decisió, s'alça la societat M., SL fonamentant-se en els següents motius de greuge.

II.- En primer lloc argumenta que malgrat les previsions de l'art. 97 de la LQJ, la Sra. Batlle havia de vetllar per tal de que ambdues parts es trobessin en igualtat d'armes processals i front a la formulació d'una excepció peremptòria de prescripció de l'acció per part de l'adversa havia d'exigir que la seva representada comparegués assistida per representació lletrada.

No podem obviar que l'excepció de prescripció de l'acció interposada per la direcció lletrada del Sr. D. va ser rebutjada per la Sra. Batlle i per tant, la societat M., SL no ha experimentat, en relació a la mateixa, el necessari gravamen o perjudici que integra la base objectiva de tot recurs (vegi's en aquest sentit la Sentència de data 26-6-2018 dictada en el rotlle TSJC-85/2018). Per aquest sol motiu el primer motiu de greuge hauria de ser rebutjat.

Afegirem, amb la finalitat d'atorgar una resposta judicial complerta a la part recurrent, que tampoc es pot considerar que la decisió de la Sra. Batlle hagi menystingut els principis de defensa (art. 10 de la Constitució) i d'igualtat d'armes processals (art. 6 del Conveni Europeu dels Drets Humans) com es sosté en aquesta alçada. En efecte, a partir del moment en que l'art. 97 de la LQJ disposa que entre altres, en el procediment de mínima quantia, la intervenció d'advocat és facultativa, la decisió de gaudir d'assessorament lletrat és una opció que a la sola part correspon sense que

els òrgans jurisdiccionals puguin obligar a recórrer als serveis d'aquests professionals del Dret. En tot cas, no podem deixar de banda que la part demandant va contestar per escrit a l'excepció de prescripció de l'acció el dia 15-5-2018 (folis 16 i ss) i en conseqüència la queixa que ara introdueix topa amb la màxima llatina "*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*" (no es pot escoltar a qui invoca la seva pròpia imperícia).

III.- En el segon, tercer i quart greuges es sosté que la decisió assolida per la Sra. Batlle, incorria en error en la valoració de la prova, referint que acceptava com a argument obstatiu, una data inexacta en relació a l'adquisició d'unes rodes i finalment no valorava el reconeixement de deute derivat dels pagaments a compte efectuats pel Sr. D.. En aquest sentit afirmava que els neumàtics de referència havien estat adquirits el gener del 2011 i no el mateix mes del 2012 de manera que la incongruència que es denunciava en la decisió recorreguda no existia en realitat. Afegia que la Sra. Batlle donava credibilitat a la versió dels fets del demandat sense que cap prova la confortés i incorporava diferents factures que avalaven les seves indicacions. Al·legava finalment que a partir del moment en que el Sr. D.havia reconegut explícitament el deute, realitzant diferents pagaments a compte, ara el mateix no podia anar contra els seus actes propis.

Els diferents motius del recurs que planteja la part recurrent poden ser examinats de manera conjunta a partir del moment en que en els mateixos es discuteix la valoració de la prova realitzada per la jutjadora a quo i les conclusions jurídiques que de la mateixa se n'ha extret.

De bell antuvi s'han de rectificar les precisions que es realitzen en la Sentència en relació al origen de la reclamació exercitada per la Mercantil demandant. En efecte, el mateix no resulta exclusivament de l'impagament d'uns pneumàtics per part del Sr. D. sinó que en realitat és més extens atès que el que es pretenia era la condemna del demandat a alçada del saldo deutor que aquest darrer mantenia prop de l'actora per raó dels serveis diversos prestats. Amb aquesta finalitat, en l'ordre judicial inicial que va formular, incorporava un correu certificat adreçat al demandat en que reclamava el pagament del deute i una còpia de "l'emissió del major", tractant-se del llibre major de l'empresa en relació al client Sr. J. D.M. en el període 1-4-2013 i fins el 1-1-2017 (foli 2). En relació a aquesta darrer document (és a dir el llibre major), recordarem que és tracta d'un llibre que recull totes les operacions econòmiques registrades en els diferents comptes comptables de l'empresa de manera cronològica; mostra la mateixa informació que el llibre diari, però de manera més concreta doncs presenta els moviments que s'han realitzat en un compte comptable específic, tenint

així un control del que ha entrat i sortit en aquest compte en particular i el seu balanç en qualsevol moment.

Es tracta no obstant d'un document que ha estat realitzat per la pròpia societat demandant, de tal manera que aquest per si sol no gaudeix de cap mena d'eficàcia probatòria i és que les seves previsions no gaudeixen de la presumpció de veracitat que de manera tradicional s'ha pogut reconèixer al respecte dels assentaments comptables dels llibres de bankers (Digest 2, 13, 9-2) (Cfr. Sentència de 28-11-2013, TSJC-201/13). En aquesta eventualitat, quan no concorre un reconeixement exprés del deute per part del deutor, les previsions del llibre major han de ser acompanyades dels documents en que els assentaments comptables que s'hi contenen es justifiquen (factures, albarans, rebuts ..) i que en definitiva seran aquests darrers documents aquells vertebraren i configuraran el títol que empara la reclamació del creditor però no el llibre major. Conscient d'aquesta carència probatòria, en aquesta alçada la representació processal de M., SL ha pretès pal·liar-la incorporant les factures i altre documentació de que disposava, no obstant aquesta prova resultava absolutament extemporània i no podia ser incorporada en aquesta alçada i per aquesta raó era rebutjada per Aute de 16-4-2019.

El Sr. D. en cap moment ha reconegut al llarg de les seves alegacions deure la quantitat que de contrari li era reclamada. Tampoc aquesta realitat resulta dels assentaments figurant en el llibre major de l'empresa doncs el fet de que pogués haver realitzat algun pagament puntual no implicava conformitat sobre la quantitat total deguda en cada moment.

En atenció a tot l'exposat, coincidim amb la Sentència recorreguda quan s'indica que la documentació aportada per la part agent resulta insuficient a efectes d'acreditar l'existència del seu crèdit, el que es traduirà per la desestimació del recurs articulat.

IV.- La desestimació dels anteriors motius del recurs comportà que tampoc hagi d'examinar-se el darrer motiu que es plantejava atès que el mateix pretenia la condemna en costes del mandat per raó de la seva mala fe en cas d'estimar-se el recurs articulat.

V.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5, a excepció però dels honoraris d'advocat i de procurador de la part recorreguda en no ser preceptiva la intervenció d'aquests professionals del dret en un procediment de mínima quantia segons resulta de les previsions de l'art. 97 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat M., SL contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal unipersonal del Batlle en data 16-10-2018 quina part dispositiva confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant, excloent-se però els honoraris d'advocat i de procurador de la part apel·lada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-